

Dybeck d. 28 Sept. 1840.

Goda Augusta!

Som jag till mitt största
nöje erfarit att den niönde Sep-
tember icke allenast skänkt
mig en god, älskad syster i vår
Mathilda, utan äfven gifvit mig
en icke mindre älskvärd i Dig,
min goda Augusta, så måste
jag af mitt hela hjerta önska
Dig såväl som min beskedliga
Albrecht all möjlig lycka till
er förening. Mamma, alla flis-
korna och Math. Kreimarus öf-
verhopa mig med hälsningar
och lyckönskningar till Dig.
Den sednare lemnade öfs i
fredags för att vara närvaran-
de vid sina föräldrars silfver-
bröllopsfest som firades i går. Lefde
jag icke i hoppet att hon nä-
sta sommar kommer tillba-
ka, så skulle denna skilsmässa
för mig varit den svåraste.
Jag upplefvat, så innerligt hade
jag fästat mig vid henne.

Urttbrechts sista bref till
mig ser jag att han ämnar
resa ut och önskar få mig med
sig. Det vore velt ett stort nöje
för mig att få följa med, men
den sena årstiden och frågan
om det verkligen skulle kunna
vara nyttigt för mig att nyttja
hans prisade vattencurer, tror
jag komma att hålla mig
hvar på vårt nu ganska kallt
och ruskiga Dybeck. Jag har utom
de mina sandiga skäl att bli här.
Ja är lycklig som fått hö-
ra så stora Pianister, jag
har liksom råd för allt som
heter musik. Jag har i som-
mar förlorat all häg för att
spåla, i synnerhet när det
kommer an på att öfva nå-
got. Deremot gör det mig,
besynnerligt nog, stort nöje att
få dra opp strängar och skrif-
va noter. De förra gå väl ofta
sönder och de sednare bli emellan
ät litet oläsliga, men Gud vare
lof, smilt talamod är outtömligt.
Jag kan oaktadt att min stur-
icke neka mig det nöjet att på
slaget fem gåra min visit hos
Hans. Lornberg för att tillgodogöra

Jag skulle ha tyckt att jag kunnat bli i Stockholm och att jag skulle ha varit där längre. Jag tänkte på att bli. A. var så gynn-
ad mig mycket. Han följde mig och de andra dagarna af den sparsamt mig följde han.

Att kunnat bli i Stockholm och att jag skulle ha varit där längre. Jag tänkte på att bli. A. var så gynnad mig mycket. Han följde mig och de andra dagarna af den sparsamt mig följde han.

kanne min hjälp vid hennes instra-
ment, som är i behof af allöfning,
ett gög strängar.

Jag är eftermiddag har jag, tilli-
ka med Thilda och små flickor na-
hela aftonen lekt blindbook och
dylika lekar. Vi hade mycket rolig
Majoren och Majorskan samt ge-
varnanten deltaga äfven deruti. Den
lilla tornkammaren skakades rik-
tigt af våra skutt och skrattsalf-
vor.

Som Dybeck är en för obetydlig
ort för att kunna vara skådeplat-
sen för viktiga tillrägelser och
jag en för enfalldig och årlig sj-
för att kunna uppfinna eller själv
hopsnida några, så måste jag
äfven i dag stuta mitt bref ut
att kunna roa Dig med några
nyheter. Visserligen skär det mig
ända in i hjertat, men hvad skall
jag göra då, såväl artister som
att hvad som hör till så kallade
hennes cornme il fant, med en rips
förnäm min nedskäda på det obe-
tydliga för inga skönheter, möder
och halsobrammar bekanta Dybeck.
Som har ingen anseförtjenst ärenden
i hela dess vid göra skäl för sitt
gentila namn.

Mamma och flickorna beja om
deras hjertliga hälsningar till Dig,
sina goda föräldrar, Marie samt Gu-
staf och genare Din tillgifna syster.

Dorchester St. Dorset.

22. Hockhobson.